

A

245
—
—
XII.

9.

BESZÉD TÁR

(1834-1837)

1

R.N.K. TUD. RH. (CLUF) 3. SZ. KÖNYVT.

AZ 1806. II. SZ. KEZIRAT (NAGY 40) RÉSZ.

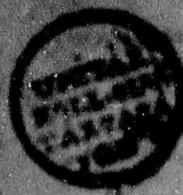
LETE, 1-87. LAP

1764

~~33 / 1764~~

131

BENEDICTA

1. l. lüüsi-ajaloo

1. l. lüüsi-ajaloo

Arvestades selle, et lüüsi-ajaloo, mis on meie ajaloo üks olulisemaid osi, on seni olnud väga puudulikult uuritud. Meie ajaloo uurimise eesmärgiks on seega võtta lüüsi-ajaloo kohta üldine ülevaade, mis võimaldaks meil selle kohta teha kindlaid järeldusi. Selleks on vaja võtta arvesse nii lüüsi-ajaloo ajaloolist tausta, kui ka selle arengut ja tähtsust meie ajaloo jaoks. Lüüsi-ajaloo uurimine on seega meie ajaloo uurimise üks olulisemaid osi, mis võimaldab meil saada parema ülevaate meie ajaloo kohta. Selleks on vaja võtta arvesse nii lüüsi-ajaloo ajaloolist tausta, kui ka selle arengut ja tähtsust meie ajaloo jaoks. Lüüsi-ajaloo uurimine on seega meie ajaloo uurimise üks olulisemaid osi, mis võimaldab meil saada parema ülevaate meie ajaloo kohta.

[illegible]

megadunk; bányán, és maga magy evőkezelt nélkül
 ismét azon iánindok terhetek, melyek sulya alatt a' leg
 kevésbé egy, sőt akár mily vémos vállai is össze
 válnak.
 vaján, az az hányok kintibevagynak, rajuk jól
 aratból lehet meinteni a' valót. Adománynak azok olva
 sa által nyílik és, de csak a' eméretünk, sőt más
 aratból jöttünk a' hűségünk, világszók éretlen
 aratból rajuk, és rajuk csak nem eleven alabba
 isz ársalunk mellesz az, mis egy lette, uszái isz
 lassú borsóba hív, hall, és így ámba' nem egyen
 jenen mindennak a' semmihez meg van a' maga
 és, lepuszt, hanem esakugyan láthatóképpen em
 künk fejt, fejt és fejtasadunk. de a' mine
 minthoz, nagy jüthet vagyonk a' kőgyök, kék
 és uszan baján, és kevés keverhes meg magá
 arat fogunk hús keze, és vértük öpe öpöng
 látkar, hogy mine egyenkei elegelenet vagynak,
 egyenkei legelünk - igaz nem nagy a' mi adomán
 is, keverék, csak kevés ill. keverékintly de nagy
 napra, és ill. keverékintly a' sok keverékintly
 vakani, és az ebben aratintly ok meingiet sőt
 semmi. De salán nem csak az a' hűségünk
 egyenkeiintly, és az is, remélt, sőt az
 va. és olva, a' sőt, és keverékintly

[illegible][illegible]

hűnk, kik egy ilyen társaságnak juttatás, igen is kényes-
reva juttatás, volat a' látnak; nekünk, kiknek juttatás
refüch, érteji egybe hangzanak, hogy nekünk mondani egy
be gyűlmi, esmeretinken egy mással közölni, magunk egyé-
söd erejével kinyitkezzerem, és a'rokat közösen használni.
mi prabá na lenne. ez is mestem képrelhevelen állni, nem
lehet status in statu akkor, midőn egyike a' másik társasá-
gk van, midőn egyike a' másik akadályoztatja, vagy an-
nak mellosága meg féri; de egy ilyen társaságnak, mely
privat, vagy leg kevesebbet sem hibáram ha azt mondani, mely
köz jóra érte, mely az iskolai törvénye ellen nem sen, jó
azt meg tanári pramandolja; mely amaki igazgatói kö-
nem vag, egy ilyen társaságnak létezés nem csak meg
engedhető, hanem törvény; és egy illyenek akkorára ta.
gadhatalom s'pna jussunk, korlátozhatatlan prabáságunk
vagyunk. De büntető törvények is h'v'ni, nem képrelhevelen
mifoda joggal nélni meg volat; midem m' prabárok
vagyunk magunkból, prabárok vagyunk nevünkkel akár meg
centra emfnek alaja irni, mely csak az iskolai törvények
s' becsülnünk nem ellenkerik; prabá midemnek arra kö-
lerni magát a' mire setérik; nem h'v'ni m' ito idegenekre
törvény, nem körelnünk m' fentis erivel, kiki önke-
teleri magát, s' hogy körelnünk vagy ne, abban fentis meg nem
gároltatja - be h'v'ni a' be kíváncsi ifiár, s' fel olvassuk
néki törvényeinket, s' ha neki a'rokat meg teremti setérik,
ki foghatja meg keret hogy a'rokat alá ne írja nevet, és így
ö maga hozzá magára a' büntető törvény - prabá sehet prabá
kínk

kínk büntető törvények magunk magunkból.
prabá - midem ellenkerik prabá: nem becsülnünk m' prabá
prabáara h'v'ni fent, hanem m'v'ni olyankar, melyek nem
lyek ábrat vagy rövid társasból, vagy m'v'ni a' jónak, és prabá i.
nygto' ellenkerik ábrat társaságunk elere és kiterheje mag
támsadára h'v'ni tagadati h'v'ni ábrat, a' kiki fent h'v'ni h'v'ni
fel a' mondani akar. De tovább h'v'ni, s' salám nem m'v'ni
társan v'v'ni az ir'v'ni. mi az oka hogy olyan s'v'ni
ra egyéjű társaság, mely oly becsülnünk érte, oly maga
jóv'ni a' látni ifiárból egyéjű, a' gyűlésre a' rokat a'
magok, és a' kiki jóra való meg jetténre p'v'ni büntető kiki
jett kényesem? mi az oka, hogy a' p'v'ni melyek kiki
kiki igen be teret és kényes büntető körelnünk? - V'v'ni
ere egy egy p'v'ni, és egy nem tudom kiki fent
és azon fent okajis e'v'ni kiki: hogy el j'v'ni meg az ir'v'ni
midőn oda érünk, hogy a' becsülnünk és én h'v'ni nem p'v'ni
a' p'v'ni fog körelnünk selyesjűre b'v'ni - most h'v'ni an.
nyíval m'v'ni magunkat, hogy azon törvények nem p'v'ni
fent h'v'ni, és nem is h'v'ni m'v'ni m'v'ni fent sem v'v'ni
lenek - de ez csak h'v'ni v'v'ni! - De m'v'ni tovább nem
magok, hanem újra v'v'ni s'v'ni azon állására, hogy van
jussunk társaság alapni. van jogunk, és tudunk kiki
nyílményeinket alkalmas törvények h'v'ni - v'v'ni s'v'ni
oda h'v'ni indulam, hogy most, igen is, most állunk azon a'
prabá, melyen a' társaság j'v'ni való fent állására
lajj'v'ni társaság prabá h'v'ni a'v'ni állatni; - nem e'v'ni
fent f'v'ni s'v'ni er'v'ni prabá! alapra a'v'ni v'v'ni s'v'ni

1834
Egy rácsfagnak, azén most az alkalmatossággal minden
a maga névénél egyenesen, és bátran mondja ki, most van,
és a pabalgokhoz jutani, kétszen, és jól megmunkáltuk az...
por akasztok tehát vetni, a mennyire erősnek engem jól ves,
fűk azt, hogy ne ingadozzon a leendő épület, legyen állás,
és, legyen képez, iszra vermi a vízbe, csapdósítás, mind,
trass, örömmel mondhatom hogy erszay teve promp, épít,
fog emelkedni, mely a maga lakosai a tudatlanság fog,
gorege, az előzetesek tisztán ellen hívsegesen fogja
kedvén - mi tehát ismétel, kik pereműsek végnek
egy ilyen épületnek vetni alapra egész évvel, egész tel,
ki seheséggel igazodjunk, hogy ne legyen az fövényre, és
pült ház - Kinek ugyan miről végünk fomar, tehát
mi kik elég jól voltunk erre peremű megunkar, elég
vősek voltunk mag semmi a kédesen, mi mondom bírnak
elég lettén évvel egy új sereget képzem, mely ha nem lép
is kötelező, orvian idős pörvoni, a kényelményekhez képez,
prallenné fogjuk. - Csak azon fono olajjal végrem be,
předemer: legyünk átkaratosok, legyünk egyesek, legyünk bi,
vek, és burgok, egybe vesző vállakkal, egyfűtő karokkal
a vado vérek, a fűtő villámok, a pörvito föld vado,
jok ellen is képezek lépünk meg vmi építkezünk

Lejér

1834
Hádair Dáv Veszélyi Miklos, Nemes
Udvarhelytől Országgyűlési Követ Uhoz,
Kere napján tiszteltetés, véget az olvasó Jára,
ságtól küldött négy követet közül Györgyi
István által mondator De Szécl. -

Kolozsvár. December 6-án 1834.

Méltóságos Dávo, nagyemű Harafi, neme, telhi Pütyögő!

Mely tiszteletünk tiszta áldorattal tartuk szíve
Egy meg tavaszi esőjében lévő, de nemzeti szabadságunkat és
Keresen - ismét világsodásban, - esőleri embereket és ben, a renge,
mes be, ülmi-mű, ban - Igasság, Haraderesben a lehetőségig legi,
Rifjéleste törlő i fűtő, ságtól a méltóságos telhi - esőleri,
rafini, embereket világsodában esőleri ságtól a renge, a renge,
leste tiszteltetés, és rejt, min szíve, a ságtól, a ságtól,
hívsegesen keze ságtól a ságtól, a ságtól, a ságtól,
ságtól a ságtól, a ságtól, a ságtól, a ságtól, a ságtól,
Mélettől a ságtól, a ságtól, a ságtól, a ságtól, a ságtól,
dég megbizonyított Harafini rejtőre hajlatatlan embereket, és
rejtő, pártfogó kével el fogadni az unisassimolnak arany,
ban lévő, és esőleri, a kebleben nem régen alapult olvasó Jára,
ságtól, és töltünk, amik ságtól, a ságtól, a ságtól, a ságtól,
a Dávo, és esőleri, a ságtól, a ságtól, a ságtól, a ságtól,
a meg és korú nagy Harafi, és - esőleri, és esőleri, és esőleri,

16.
tolo-veb" írvéher. - Nagy Harafit-neme, embe-batár,
ki mindig tettel prób. - s esetedre börtöl. - ki a' bánsonthas,
kedvesen áll is-porján felül emelkedve bátor lélekkel nézi az
irigység-irigalmat, s a' nemtelen indulatot, melyek a' törzs
s boldogság, és törvény, szabadság dens Elveit Szarrai is be-
csülni sokasom tamulsa't, hányfede tagajai is. - ki elég en-
ar alattomos eselförveneret kés'kuzni - törvényet-e igazsággal
küzni a' sajátos - meg szabadság a' néptől kérebből, s megmen-
tem az önként, találatok fegyverével. - ki elég neme, esetedre
éressel vigasztalni a' legényt - a' keményen joltévo' kesé-
kel felemelni - ki a' homályt fellegket meg rárak - üldöni a'
tudatlanságot - világosságot, s tudományt sejtet - sejtet ne-
vel, s'lelekesi - példával, s' hivat. - tettel és irással, mine' meg
amgy' napraig a'vethat - ki a' dajka ar é'ermi, és gonddal
kerdó' fűszágnak - ki oly ezene, pályá-issat tud mutatni az
az ifjú lelkeket, melyből a' baliselet, - esatvételment, s
a' szabadság, meg öltöztetve elhárinsattat, s' aról kel-
lyeti a' szabadság, deussége - a' törvényet s' a' thetesbontage - a'
Hara jötté, s' nemzeté a' körvételment Szarrai, a' töl-
tölön, bizodalom alajja, s' ezetnek különge a' körboly-
sag világornak, - s a' ki még ezet felét a' Vallás, kiltör-
böröfönösü fia is nézre hajlák, néthül, embe-batár
nézvéttel - joltárraisi é'zéssel, - felebaráti keset ottal,

17
 A Keresztény Igasság emelre kanykál öleli; - ily nagy Ha-
 zafit - és emberbarátot tisztelni, boldogító hoshá, életre
 a' földünkön harra előtt esedezni minden ifiabb, vagy kanykál
 Hozzávaló hoshá közeledése? - E nagy és szent közeledést
 innepélyesen teljesíteni, s us' neve' napját idővelni jókint Nagy-
 Ságához, minn Hazánk nagy emberéhez - minn a' nemes székely-
 ségnek, a' mi atyáinknak, egyik nagy érdemü képviselőjéhez, -
 min a' sok üdöztető szűzölő székely Nemzetnek nemei, mint Joga-
 it, s szabadságát nédannyalán, függene; - a' midőni Haz-
 zánk boldogságára, s székely Nemzetünknek, melynek mi is hár-
 fia vagyunk, az öntény által megvongált Jogaik hárva-
 ra orolásiágyoson keuselt életének tarossága's, hoshá,
 ongy-masadá'sa's egy Josseniük előtt esedezni, s Nagy-
 ságán előtt kívünl' s' forró ohajzá'sát: hogy legyen ön-
 me, látni Nagyságának Hazánk egész Hivóját bár-
 fonckit neveléssel be'korral; lábait, az atudályodon dör-
 dalmasdörva, igaz vishá állami, mely csak egyadit veret
 az időessége; - és s' lelke, Joga's' embat: hogy mi
 az unisaria valla, nevelései; ha Rinse vasmak; valla'unk
 Jossossai közt, kites segyentelünk kell, nishán atarkut
 sasami kívünl'ei, a' Hazá's emberiség Jogaikat el foga-
 dá'sa, s megöré's'e. - és hogy keuseltünk csak a'
 Hazá; - s a' Hazának mi fiait kívünl', - bár oné'se
 Jók

Höngvise István ^{mk}
Fjés és Mátson
Kirái János és
Domokos Lőrinc. —

A' t'érbe' bölcsejéről fogva a Haza bálványát, s keblében
 a Haza bálványát hangoztatja, - telti örömmel néci az Ifjaitól,
 kedvén lelkesedését. - Sajámmal a Haza bálványát, melynek
 öregi gyermekei hangoztatják meg-szüretét és ünnepét,
 sül' hangoztatják hangoztatják, - jaja' ammal, melynek felfiai
 eszjöttnel delpontján lombos fűhálóig járják a fűt,
 genek, de Lászlóval jaja' ammal, melynek Ifjai meg hangoztatják,
 eszjöttnel az elviselettel, belviselettel, és arónál,
 sül' hangoztatják a fűhálóig, - ettenben örömmel néci
 remen, midőn lésom hangoztatják az Ifjaitól keblükben
 az meg érésével, melynek tulajdoni az ifjú Haza bálványát,
 helyesebb, - hanem eret felvett, a Haza bálványát,
 boldagiaskassá, érésével gárdagiaskassá, az és elmi fűháló
 és valódi művelődéssel ünnepét. -

Vagy én meg Taisaságotnak, hogy szeretem én, minden
azt, aki önmevető és ake önként égetülhet, - jó híret
minden, is hallottam az országok országainak, - mely a
nevelés, szerkesztő hijainak mellett a mevető és ake más
sokakat, - is mevetem mondani - mindene is mevetem hatra hag-
va előre haladott. Különben, Vallásotnak fogva más
oly külső, is köveszerőleg nevelés kapnak, hogy a sok
előreleléstől, is babonákot mevettem mások - mások!
is igen, sokat öntötte ön külsőnek, - má gyanak

konnan menselle' se'etmet. - Käsönöm, ifin Davatim!
ba'ssagoras, Käsönöm, e' is se'etmet Jassasagoras,
is o'kolajoras. //

É'beszé' után a Dán mindegyik Kildötnek
keres' nyáj'j'á'son meg'loví'totta. —

At: Ovaso Taisasig Kämpetariet illeto Besid.
December 6an 1854

Olyan időre jutottunk, hála az Istennek, melyet nemzeti ha-
bróság - lett, és ismétli a világosodás, és ismét, - és nevére
szentnek, - olyan évfordulót, melyben minden kímélet és
let, és német érejtű szív a nagy szabadságot élhet. - Először
Dorott Solgai kerék azot, melyet meg-biztatás a polgári
nem sive, a szájat és szabadságot a nagyra se nemett lehetne,
és a nagy szellemű ifiakot megfosztam, - Haláladatok szol-
gai a Házának - a Tarsadagnak és a lelkes méltó Polgári
arón Névelők, és Tanítók, kik az idő, és a szellemével el-máta-
va, a szavak szavakkal magosra képviselték a népet és a népet,
tyúk, nem becsültek ezek a mi harafini és érejtessége-
leme, a Haza leg-szebb erejét és boldogságát, nem a kat-

Jan

jék a Nemzet világvadása - a Társaság kör biraalmában nem
 méltó; és nem. Ezért a külső válságok, és kemény tárgyak az
 Naplopro, - becsis dolgok tárgyainak, és határozatlan dolgok.
 Mit tegyen ily körülmények közt egy a Haza közigazgatásának
 élénk részvétel, és nemcsak lelki erővel bíró Társaság, hogy önmaga,
 elöljáróiban, és ismét világvadában hiányt ne szenvedjen,
 illendő, és nemcsak segével meggyerő pontba emelkedessen?
 Felismerem, ha saját kebleben miniszert keresek, és meg akarok
 olt, és ismét, és kérték mielőtt Tamis: - Idegenekhez
 fogamodjék? - e sordos vedélje, és sevesen utakra viden. -
 Önlelti erejéhez támaszkodjék? véleményem szerint, az az,
 nassosabb az előrel, mert mi tegyen a Lélebben, az csak ön
 maga az Ember tudja. - Így odian nem felhetni a cselkészet
 kívánságai, - az az aranyfonalak alatt fekete tervek rejtve
 töltöket. - De, talán az a kétség felmerül, hogy mi a módja
 az ifjúság lelke, hogy a magára hagyott Lélek fejlődésbe
 kerül: az igaz, hogy az erőslen gyarmatnak, hífeleg, és fel a ha
 ruda hirtelen visszatekint, de az az, hogy az erőslen van a hátsó
 és jól esik, és szeretni a töltő felé lépés, ha nagyon a feladat
 ifjú mellett, és a hátsó emelje, és a világvadának magja felé
 tegye - usasítsa, - mindezt ha a lelki erővel a gyarmat
 lombol fel. Eredett, és ismét tehersegi a bölcsőben a költés,
 Felelemoniatt fejlődésbe edni, gyáva, és a lélek.

A mi mai Töréneti Tudományaitas illeti: Ekeressimk Könyv-
támlba ezbe néve: i. hadm, i. kúrség, Könyvek, me-
osolai kös Könyvtáml a' végiség joraitor kúrség, i.
küve, nem kedvelli az ujítás. - Chronologiai, i. kúrsítai
ismeretünk éppen minis. - Sol újabb munkák jellesekre
mát ezbe illeszt a tudományok egén: midarozzalt
arokas, i. igyekszik meg sevezm: -

Fel hozat ide melletesen egy figyelemre méltó egy-
javallat, - a mit sevezmek egén osolalal törölm, minis
ör eide, kúrsat: Or Töréneti Tudományok osolai folyó.
matyás illeti: A Törénetselből a' végiség iveme, Tam-
nont által elég biron, hoddaton, i. nissan vagna
eladva: - elég nyilván láttuk a' vas kerü ön reynel,
i. jansok orskatnak nepegyato, i. világszágait
döllo' hasásalan hasalmai. - A muskamatos ujsagi
i. má, murosia, adarabot li. tanulharm, i. kúrsat.
de, bion vagot nundam, hogy a' kúrsében vagyon még is
valami csontasag, i. éppen abban, a' mi a' muskamta
selemes i. sevezm kúrsat - most, táplála - a' mi a' rab,
laurosas le. paggatta, a' sabadag livivabara a' kúrsat
des fel. ujsaga, i. a' mostam i. sevezm kúrságait sevezm
kebe. - On az javallanám a' birodalma, Tamtámla,

hogy az entome, Tamtáml birodalma, nyit. sivel kúrsat meg arra,
hogy a' végiség törénetsen qor san, i. a' menyibe lehes vörseu as-
menve dályon le a' mule kúrsat, - i. abbol minden. Harántas
Kérsenimk, i. egén Europa' muskam állásai indelló Törénetsen
ar Universalis Historiaban, - valamin Harántban a' jellesekre
alatti orsals dolgot a' legközelebbi Időig, minis Haránt sora
ismeretie néve eker illhetesenül kúrséget a' Patris
Historiaban sorolya - i. a' dja elö - én kúrsenimk, hogy aron
i. sevezm Tamtámlat atyai sive ebbeli fumi birodalma,
sevezm Tamtámla i. el fogaja. -

A' birodalma tudományok néve ajánlham a'
Kúrsat logitaja i. metaphisicaja, deat, - ar Ersei
Daniel hóm nyelvinön is eker. Filosofiája, i.
Filosofiai Historiája, - ugy a' kúrsat - i. Peter fi
filosofiai munkái. - kúrsat Könyvek. -

Politikai - i. gardasagi, i. világi ismeretünk mi,
sevezm i. sevezm néve örömmel valhattuk meg
Könyvtáml elsevezm a' Nagy Sevezm i. Stadrum.
világ-Stadrum. ezimü munkáival, még ha
saud volna a' Monsesequio Törény sevezm
kúrsat.

Sorat aradály or ugyan a' sevezm sevezm i. kúrsat,
kúrsat.

26. Keresek a párosfogat, - csak ide- és oda-utakra jöke-
tunk a kútszegelyek, borsókák. - Én pedig mitől a jó-
nyörötteknek? - de én bízom, és hiszem, hogy a' csoda-
rány, így keresztet mindenkor áldás, életmentés, töltés.
Sőt, tehát, pedig, azért, a' mondottak figyelmesre
vessék. - Én pedig, Kőnyvstárunk alvására - nem
létezik, és töltés, és élet - és Kőnyvstárunk keresztje
kerem; - mely által csodálhatóan létezik a' tudomány,
beli hiány, és csodálhatóan jövehet. -
jöl - és magunkon a' kútszegelyek, borsókák, jövehet. -

Dátu vágat meg, Mire, Barátim, néhányat hollam;
 má' most nem társasághoz, i' amas társasághoz, ha
 nem oszlatok frakok - polgárok. - Képz' tárgyul
 hollat meg eshet; de meg vágat göröndre, hogy had,
 most val' nére - nem társul má'ra nére i'.

őhajtanám, s tudom barátságom örök mindenség, hogy kit.
leltek fenekei sebesítenei: utasítá, és estével követei, né.
Aul, és a bíró, és a válsak követei, - de a' midőn nem
állunk, oly hegyesben, hol a' követeim, és követeim
biztonság elejéig enél binn, - midőn meg a' tannin
és tannin, és követeim, és a' mult kárában fel
vess

Könsös vitéli, az mondok, hogy ha a Tamisványokra kötelező
Távengés, a Tamisokra névvel, utasítják, kötelező utasítás,
és eszével kötelező, hűségesebb. - En a kötelezőtől egy
vagy utasítások soka nem látnak. - a kérelem, és önkényes
már mindig nevelési minőség, minden mind, hogy a tá
munka, emelked, véleményem szerint kérsz abb, min az a.
rangos, és erőtörésbe kérsz. - A kötelező Távengés
könyvben Tamisok utasítását soka nem hallottam, - de
látom a kérelem, és erőtörés, önkényes kérsz
kérsz - és az min az soka látnak el kérsz - és kérsz
kérsz, kérsz van az, hogy ha az ifjú kérsz kérsz
a kérsz meg kérsz kérsz, min kérsz kérsz, kérsz
val anathemára kérsz. + A kötelező kérsz kérsz
re kérsz kérsz kérsz kérsz kérsz, ha a kérsz
kérsz kérsz kérsz kérsz kérsz kérsz, kérsz a kérsz
kérsz kérsz kérsz, - a kérsz kérsz kérsz kérsz kérsz
kérsz. - Még az kérsz kérsz. -

Minchov, Kõrtaisonik, - minn ar edigi Vastelbil mä
bronguon, Vönläimrat rapastatut, - nem a' törvélemäy-
lebedreies, i, birodalom igassajon on iirle, i birale laue,
kanem ar önkäy, a' kassat näemä tite, i iirereies, i iäi
sareo ala' fedeliseet. Teiniseet ääl valarsamat, nem
saron hel'selemet, - iö ette i' thesesemil du' bögemet, ei
harmosnat, i' saasun. Neg' Vörelabbe sarrautu Synati.

26. Gyűléshez, amint lelkisfranchise a mi atyáinkhoz foglalt
modm' is, a Tárgyakat jól kiiffasztó törekvéshez, melynek az
bizodalmas vérszála. - hogy, bizonyosan egyen nem tudunk
lyél eszevni, de nem négen köte, Synati Gyűléshez, azon igen
hasznos, és jól ismert Ásatározat: mi kerens ostolant
muszán folyamatba levő, és erusán, leendő minden
domány könyvel, és hatalmón mi is új Tamió lapit fel a ta,
mim köte, ön maga dolgora tudomány könyvel / és, ahon
jól is, és jól ismert Ásatározat Bismarck at arisgátara, és bi
nialara, és ha hirtéggé, jövire / alatt vevőül megjén,
tehesd este - eljénélbe vegen, és vére is. - mi is o,
hogy ando er Ásatározatnak tehesd is be vére, an,
nat kámsalan okair elésonlm feleleg valónak lém
en megvagyat és öröve, hogy minden velen kón
erés, ü véreben aró nyitván nuda vagnak. -

Keblemben fel dagait reményel - bizodalommal, s for-
máris írásod keltettem fel a szőlőitől, hogy fiait, Deu, Bani,
már mindarabnak ki kívánja, melyek közt segíni a dicsőség-
sifülségért, a jövőbe főt meg kívánja. - In a' neves, fát,
s a' szőlőben látom, hogy er előt nem esmer fonal, képzet, s
haznokat alappis meg venne, - s ebben ösmere a szőlőit
kínvelővé, s a' is elmi világszólásnak, s a' katonák

29.
jövendö boddagsaganaki, most seipen esiraro. töldello: i mapi
a'viragrärra hatnirongjörjör tödewe i seftandö Dimbojast

A Faisa-cigrok wa hieser kölröb' e, kashozza..
völvör mörökött Bekki. December jón = 1854.

Nem szabad, Deved, Darátini, a' minek láson, nélnék meg meg,
felfedem felfedem, - nem szabad felfedem felfedem, -
inlet - i' on, dekekkel élni mind addig, míg lebeint on,
solhasaslanokká nem térnek, - a' mikor asztán sebesen
nek térnek el fogadni a' q'q' fester, s'ö elgyeselenek, -
künn azokat az onosokat meg kéni, - nem jellestheti
ki körsünt, ehégek a' fin, i' nem kéhet bírálnakon ké,
nyeser az atyáink. -

Felragyon! engedjünk tehát a 'vas pártára' és kál-
nak, - engedjünk meg magunkat kövesön kálhat vándor-
ni, messzenteleket vagyunk, mint mi, megelőzött
inter vándorunk a felénk halgatásait, és az önkény, akarat,
nak való engedésem. - Hallottam, hogy társaságunk
tagjai megdolgoznak, és az itt töltött időt használni nem
keresik meg - Mondja ki, minden tiszta érdeki és az igazság
és ne harcolnak magunkat, gyémánt felénk közt egy-egy
kormány vagyai által, ne tudjuk a fejünk és a szívünkben, és a
szelvedet az önkény, betűszó elv. - El kell ismernem meg a legfelső
talom betűszó, - az ártatlan fegyver nem halál, nem...

[illegible][illegible]

hallásán. - A ki airon lefelé it, - alattomson indult.
De, mai est amla gongolóját. - A szavak mélyében
meg nem állható kisindulást. - Minden lehetséges
nem lehetett, - sugva mondták a jámborok. - Barátainak,
és barátainak, hogy mi beteg voltunk - de orvost
sem meg nem kaptunk - - -
- Aronban havián be. végére a bator vagot figyelték.
- Aki a barátaihoz, hogy: "A ki a hovat már sordos keres
fogott a művelőre." Barátainak, de cselédeseivel min-
degy harkonyon hurra visha havián, és harkonyon meg
magas, ar nem felt meg a fűjén, de cselédeseivel. -

A Társasághoz Január 7-én 1845.

Aron Borsdalomnak, mely a sime, Társaság engem meg k-
elt, és a Dettal, és cselédeseivel meg, - egész selyem gen-
geségem nem, enged hoda, kedvel semmi meg hoda, közhöz-
met, rövid híjere, ba ahasi állásam, lefelé fogadom, és igé-
nem, hogy én a Társaság eretáir, és a, - és a, - és a, -
fajadom meg nem kinnél, és minden, a memjre keheségem
enged, és meg semmi, el nem fajadom, - kinnél havián
sarkalán, alaját esmér, min minden, ug, és a Társaság
naki. - Törvényes szavak, és a mellett mindenkiel h-
batsági Jura a Társaság. - Erkelmi művelő, és
világosod, - és a hvi Barátok. Társaságunk elöl-
es, kessenet és havián alap hvián kessenet, kessenet saron,
és kessenet veltére minden Barátainak hvián - östönörmi, és
katoritmi deus kessenet segemmel esmér. - Ohajom Deus
Barátain, hogy sün, és esmér, és kessenet, és kessenet
segéd kereset fogva muntatójaink. - En a Társaság
alul meg kessenet veltére a Társaság Jajais meg h-
vatom a gylésére, - aróban a jó veltére, és esmér
vagy, aró - a Törvényes magam meg saron, és a mellett
meg. saron aron, és esmér, - ar a hvián a Társaság
naki esmér, és kessenet havián a fel-jelentem. - A
Társaság minden delgára saron, ar gonder veltére,
aróai hvián a mellett aron, a meheret magam nem
aga.

[illegible]

A Tarsas agyker

A Tarsaságok
Egy alap követ a Lelkismunkásokra le semmi
nem esik, hanem arra nemes ösztönöl indítatra
egy alkotmánytis építeni oly M. Székely, oly meggyő-
zővel, reményekkel, hogy majd abban a követelőtendő
emberi nyeménél az első jutalmaz az értelem
világosságát az okosság az tárgyat fontolgatás az
isét sehettség a megvalósítás, jobb alkalom és
alkatosság elvárásával rá isse persze és is meg se-
re a bűnös epig a társaságban, példányok által
meggyőzővel, sz. kezezésével, gárgabó lephes-
sék is a világtól, jótét, mintha provokálva.
Persze minden linséit magával vihető és
ezen bűnös epig, porhópa mindenféle a jól
Lelk

35
 létele. boldogságot. Ez az az alkorrám, a mely jépe
 jó, papnok és értelemes az értelem világsodása
 ra a hiányt kiegészítendő a jellel és méltósá-
 ra. Kedves Barátom! egy alap követ felteték le tii
 is, az emelitem jé proutch és vally on midőn ers a kíp-
 ta^{erős,} lottya hallgat, nem de nem ide tette ti veletet terep
 fogmi az alkorrám fel éprisévire. Eke érceve, be lép-
 tem enis áti barátságos és jóra téréltő gyűléssel
 be de nem rontam; hanem hogy ti veletet terep
 fogván, foglaltam az el kérdet munkát a leg na-
 gyobb kiváratok köröztis, ennek mind mostam;
 mind jövendőbeli ltkes proutfogóval nemöl na-
 gyobb dicsőv egde emeltem; tökéletesítém; azért hogy
 ennek us amma a léleknek mind el id eig len lantokra
 fűtött, vas bekakra veresett jépe teltettség és nem
 vala min a Templom ~~vala~~ atty ainal jöve
 tes az eg chesibek forsohat meg enis elő ejeli
 madarak sával nerret a napnál jól sértő vilá-
 gosságot, mely el a levegő egynek cserm eres la-
 kapai vigam elneke a szíven a jó indulást
 jépe gattatván, meg ödököltetvén, nem telenelle
 árka maffolla vallyan a v oost an a meg aedteges
 letett, meg rontott képreret usám rep efenet
 kerefen a emberiség gy alát atty arat a jó an-
 okaság, meg kiegészítvén, hogy ne mondjam

may also

alattomítására a veszedelmek, káros, gyalús és
 eseteket, minek az én sarkaságom a holt testre,
 hanem le-rárván a vas bilincseket, hanem
 képpén azon gyalús és vaskos lepleket, melyek
 ket az maerepé hársz ölélek elülső, laskas
 na a messzini a kövesket endő viláig düssöpre
 mit röviden hogy a lélek elkesne szabvány
 val a tőrre és a fejét nélt a jó irtás gya
 jódni a kőnek jó indulatát bokrosan nőre
 nek munkáscsi esendően mivel nek az el
 földet, a csat a képzetek is gárdag nyeresé
 get, hajd anánál be az emberiségnek azon föld
 ról Es már a perint az ember nevelésén rest
 ben és lélekben, nem húny a kőket meg mim
 járs gáva lélek mozdítás, minek egy kis félénk
 madárka a felletke és repülő állat pár nyánál
 sugós árszól. Sajj enek bék a neherseg és de el
 nem süggő azok alatt, mert már lelke is enfe
 is merdít has aslan orolop, a testben meg remény
 lett imálat. Ödissa az Országy igazság sa
 lan kémpén sájtakorra az affris mörget. Sen
 gődök magis az egyk varlában képzett sár
 kes állat de egy hülomben is erőf és esben sár
 ajóls ki mivel lehel tud mindenül ellen
 a alalmi

eseteket jussainak általmérésára. Ity örsöntöl indit
 tawa jussom kéves Baráti körökben fogadjak
 sok el engemet, mert törvényeirek, a szél el ére
 re, minek egy védelmese jóllátum, jelent. a mine
 végiglen jelentet marad ellett.

Paul Abel mgy

A Társaghoz Január 3^{án}

Nemes Egyszület, mivelőcs Baráti egyen
 egyen!

Tu régóta társalkotak a tudomány és
 mivelőcs ifjenerel, tu szép és öltözött teret igye
 keret, ki vinni, - úgy vagyok - Evet töltet
 el töltem is e nemes egyetem Galai kö
 zött, is én sokajtra emlékezem azokra
 vifa! - nem egyebet, csak azért, mi
 vel ezen szép Egyszületet már regtől ol
 ta virágosni tudom, meg is oly kéren
 tetten vátet, hogy végsőse nem lehetek
 nem lehetek mondok, mert setet ejtő
 kába bejőgtat képzetim, vastag kö
 mályba buskorra eszméne, nem lat
 tak at, mi a szép, mi a nagy,
 nem

nem, - nem hogy ezt tudlak volna, de
 azt sem; hogy melyek azok ezek közt,
 melyek azok azok, melyek ezek ha
 jogot levonhatlyuk, melyek azok az
 köztnek, melyeknek világánál a se-
 tet ejzéskában is voltak nélkül
 legegithetni. - Eljöttek hát azok az
 pillantatok, melyekben ki nyitlak
 Szemeim, eljöttek azok Szent orok,
 melyekben tisztelhetlek nemcsak egy-
 sület, melyekben ki tarhatom ki,
 vem halaját tihoszátok. - Egy
 kis feregy kiván ki majna alpor,
 bol a Sas fen szárnyal a levegőbe,
 hát én ember! alatt maradjak a
 porba, elhadjam Szent jogomról ki,
 vivárat, mindig az oktatlan állatok
 a majnoki társaságába maradjak,
 örökre meg tiltam magamtól a jöl-
 vő Szentek látását, s távul a mi ve-
 lődés és tiszta erkölts sima utatol,
 mindig

mindig bogántos és tüskék között
 tébolyogjak? - Almi, amultak a
 idők Szentek Epokái, s a helyett egy
 szebb egy dítőbb időknek tűnnek fel,
 melyben a művelés baráti bende,
 sen és batorithatva folytathatlyak utó-
 zásokat. - Ezen időkben állt engemet
 isáborv jöttevő keze, ezen Szent idők-
 ba kívánok enni elni Szent Almes kö-
 ratim, ezen dítvő időkben társatol-
 lenni a művelődés Szent Olajja fete-
 le. - A tapasztalatok hát ki ezen sima és,
 vengből, fogadjatok jobbatokkal, Ba-
 vati karom ölelni, mejjemből forro
 tisztelet omlegeni, Szemeim szemetet
 könnyekbe habbagni érettelek soka
 soka meg nem várnék, fogadjatok
 társaságokba, s ha ezt meg nye-
 rendem, mely idések lépnek nekem a
 kon terkebe melyek érintendők valla-
 imat. - Vagy tán elis fogadtatok-
 Ugy van, elfogadtatok. - Köpiénst,
 erer

csor kálá Barátugtokért. Enged-
je az Isten misze időkig virágkassit
ezen szép tanácsagnak; hogy az u-
tamban következőknek is oly örömet
szülessen tudni vagy keblekben,
mint nekem most szült. Szé-
a' szaggyarok kellenek. hogy mint
haránt, lelkes fia mondotta.
Mű legyünk azok a' keresztiek;
hogy a' szapot Haránti Eger, a
maga pompájában jelen lássuk.

Nagy Diener

Kanyaró, Pál.

J. Emlék. beküld.
Elm. márt. 858.

"Ezért kanyar, hogyon tehát az Ember. Isteni tanu-
lón teljes iparral, hogy majd midőn a lüzdött élel eléri,
"lelkei boldonia az amnyira felt. Termisítő Halálnak--"
Ezért gondolám Barátium! meg halván a Ikeretnek halá-
lát, Ezért gondolám, egy jéghideg borzalom ráta meg
valóm, s mely lesero neherüle Irvemse. De ne csodállyá-
tol--! Hiszem leved Barátium! néltet i nyomolag,
mint neher leher felköl evanta forro szüdeken roán
el hunyta; de szüdeken érehetőbbén rajtam, li látol töl,
csal ammal gyáskt orlo hívt lehele hallanom,-- tú lega-
lább ejthetél egy nekány forro lönyüt, roporsójára; én
arolat nima magányba, azon szótalan falálnak Irvem
li, melyet ő hágya veám,-- tú erinhetél gyásklatat
engem esal a léte, bizonytalanság linora.

Horán, igen roán kala ő el leved, Barátium! Irt
lehet tölle meg egy Kanyaronal, li oly solat vala igéro,
le elni, meg el monhattat volna, ő eleget éle--"i, meg
adrov is, nem mondom Barát, de hány Cimerői tarthattat
volna fől azon pár lönycsöppet, mivel ő meg érdeke?
é, most, csoda-e ha oly sol forro keblet vere fől ily vi-
letlen, ily nem vást elhunylátol--!

Oh ha bár lönyüint vinné levezethetné őt, meg
lelhetné meg engesztelhetné azon bus, vörög Urak
roáját, hova ő löltöze. Oh de löstivü az, nem érdeke
fekete létet a lelerváro sohajol. ő lelhetlen. Halatalland
(vél)

tehát minden könnyűnek, azot Kanyaronkat vissza nem
hosszát. Csak az Emlék, csak a bátrán erejű Emlék marad
minélkünt egyetűl vigasztalóul. Csak a viráculikere,
az, mely nem enyhet ön a keserű szíve, csak ő az,
mely leg alább mig lágyain ringat, elfeledteté velünk azon
fájdalmakat, melyeket szereteteink elvezetése okozta mi-
nénk. Isten azert kedves Barátium! ha őt vissza nem
hozhatjuk, levezetjük elő azon ide, emelkedő időt, melyet
ő törünk mulata. Nézzük el, újra nézzük el életet,
ha újra hozzájuk is levezetjük azután. addig felelve ha
levezet azot, leg alább nem oly érezhetők.

Hisz ut nyitott előmbe a viráculikere: Önni
lelete Embestársához, és Honi szeretete. Mely kis oldala
minden másolat homályba ír most előttem, és levezet
völö emlétem.

És zomba, — ne hogy csalfa remények látnak
janak föl lelkületbe. Ne várjatos tölem hozzá magam
talán, mentre levezet Beszédet. Oly lesz az, melyen az ő
élete volt rövid és onestereketlen egy szíve. — Nem bot-
dogult lelet! tudom én, ha mást is levezet, háborgat.
Amgyisa szereteti, anyira levezetése csöndé nyugtad.

Hisz mindenütt hön tud lemmi, az boldog, és
a nagy társaságokba úgy el tudja találni a törutak,
hozzá oldala, leg nem csapong, azt tudóni, szeretete
áldás mig Henei. Valóban Emléket levezet, levezet,
levezet, és nem utóbbi adóra tudomány, melyet rit-
ka és hamar elvezet, mig ritkább és benne töltetvöl.
Levezet, és levezet, levezet mint vidangyala, boldog
futhatja mig Emléket.

(10)

Hisz az, és ezen fény, tulajdon bántatlan meg sagad.
hattyá elhunyt Barátiumot? — Nem szökhöz magam levezet
Barátium! — Hisz levezet vissza azon ide, orát, melyet oly sebes
völölet valának, mert ő jelen vala. Emléketek — Isteni
tör meg völö. e szökhöz, és vagy levezet midőn a nehezebb
fordulatu dolgoz után könnyűen vagy barátság levezet?
Nem. Elvezet az ő könnyű vig szökhöz, az ő nyáj és jacks és
levezet bohózat. Levezet levezet, mind az, mi vigasztal
nem völö. Önni és vidangyala levezet és török, mint egy
leg-övezet levezet angyali török. Hatalmába vala neki
mindeneket meg nyert. Ezen önni ön alalmak, mely-
ket mindennel elvezet, azon völö maga völö, mi le-
vezet a leg levezet levezet. Aron levezet levezet levezet.
Sag mely magam orát levezet levezet. Mind meg amgyi-
levezet hatalmát valának másolat ön völö levezet, ma-
gát levezet, és ön levezet és levezet levezet.

Levezet én őt a Nagyalmat is. Levezet alig hiven
aron ifjút levezet benne, és mi levezet levezet. Ne
levezet levezet őt a leg levezet, és meg levezet. Levezet
leg levezet, levezet ön völö levezet és levezet
levezet levezet.

Ugy van kedves Barátium! — Isten völö mi el-
a mi Kanyaronkba. — Isten völö és a mi levezet levezet?
Nem levezet én Barátium! oly levezet, melyet ő
levezet, mindenek, és levezet és levezet, és levezet és levezet
nem levezet hallak is. Oh heny heny könnyű nem va-
levezet ön magam is levezet levezet hallak is. — Isten
ő minden levezet, és levezet, levezet völö amgyi őt

(nem)

Oh habár könnyűbe vinná ferecskétnek őt, meg a
lehetnék meg engesztelhetnék azon bus orraág láblá-
doját, hova ő volt. Oh de az lövőre. I nem érdelt
felelt lelt a telebrás Johajól. Harstalanot tehát min
den könnyűbe este leve, Darátim! Ő minet tölti. I ne-
lünk egyetli vigasztalást csak az. Eulit maradt, a
ron eke Eulit, hogy ő volt is. Darádunak nevezet
túl. Alkotó legy le itemi liny! Oh alkotó legy! I nem ind
leg bensőt rejteke kanyuk lepedet. I valahányzon
crintendünk, egy forro Johaj legy en nelet alkotat-
Ugy is, csak ez, mit lehetünk, i ezt ő meg érdemli.

Ilyen volt ő Darátimhoz, ilyen Eulitárra hoz-
de meg egy szentet. Tíz lobogó lát lelt, melyet ő
minig apota, i ez a honfőnök. Lányt ariát Kanya.
ronlat ezen oldalsó is.

Minden nemes, leltü Jfju elő, Konyánat
egy kor' háttal. Neve is' harsmalhatni, a leg szentet
Ciel. Ez lelt, ez őstönör minden Derélt, i való
a postleltől, kimer semmi más vágyat, min a
Jel állati öröm, i meg vette mindent, mi alával.
egy fontosbí világba emelgeni. I ezt mindenkitől i
vetelhetni, igara van a jó Konyánat. "Külí alkot
"a onivel tud. Ez jó Harafinag elő vrtur. Kivét,
"epret értitel lölt hettyül ezen szent, lötelegit. Há-
"romszor boldog, i miní hárommal adoz hat, három-
"szor alkotó, i mindegyiket bir, i egyiket le cseler-
art mondja a lepleltü kifalut. Sándor. I vallyon Ha

(ny)

nyaront ezt nemyibe helyesíté...? Nagy on, na-
gyon eke ő honfőnök. Lötelegit, leve, Darátim! Ha
Konyánat láttatit ő magát. Kestelmi, konyánat elni
konyánat fadarom. Mit egyen is mutatni, lilla
öt, fadarom! eltilta a halat' durva leve. Egyen
tízret mivel ő magát. De nem tar döré arok löte-
lüt csak fenyleni. Döréet döréet halmom, minden vá-
gyat. I kimer, mit tudat, mártat, lötelegit. Leg nagy-
undor, kimer, ha valamit nyujta a Döréet. Kestelmi,
mint bagjót bujnat el vele, i csak egy lötelegit i
csilarmi, egy szentet. Nem egy ő Darátim? Nyit.
Tan állati ő meg ketteinek. I mint Nap vala ő kimer
világú baráti lötelegit, alkotat feny, világos lötelegit
Lendó. Vagyat mártat, i leltükbe őntem azon kimer
tízret, mely on leltit at lógola.

Egyetli az ő Jordai Konyát hozam en fel, messze
emertem en őt. Kestelmi mi vala ő ottan. Kestelmi, to-
ben valatit tanui nemes cránykatalat. Ő vala, i alkot
Tanulo baráti lötelegit 'egyebet elhalgatva', az Olvart, eke
lilla, azon eke, egyet bővebben felfedezé, i meg emerteti
I ez állat a Csinos bulat elimorditá. Néki konyánat
Nemes Olvart azon kimer lötelegit, mely maiglan muntat
ifjaid nevendit leltükbe. Ő vezeti alkotat egy adig i
mervellen egy konyá, kimer lötelegit lötelegit, viztan.
Jóbra talat ma i falaid lötelegit.

Dizon eke, Darátim? mentit melyebben emertem
utamba, minit lötelegit lötelegit mit leve ő. amint milt

(bo)

45a
ben nyom el egy mondatatlan fájdalom - egy külön-
eset háborúg lelkembe, s mint Savargó hullám dagaszt,
ja érzékenységre keblemei, s mind annyiszor egy sóhaj, ki
lebből hats röppen el aylainról, ezt gondolva: "Mint
nem el ő mig-". Mindig mindig inkább érsem, mondan
mentől mily ebben vingarodam élte lő ut, lő vertent
mai el ő berme. Segy elő: Sugallat lepi meg lelkem, hogy
ő mig nagy lehetett volna. De oh ártoratt vorr! ő min
tőtti. Jóni Orlo! Sirjatos Darátim! Ő nines Kanyar
ro nines tőtti. s berme egy oly Jagat, oly ifiat vör-
lind. Nines magorult lelle nem e, mere lehet lent, nem
rettene vinné minden nehérség előgördültsé, ki mit
cival lehet, mindent meg ragada ön tőhly ité, e. - Ugy
vagyon egy nehérség ágait próbál meg a Mivészettől,
s hogy onit vata leendő, mutatja ki kirtos kirtobem: Jaj
festési, s onai egyebb munda: Külön lehetke.

Ugy, képzelen én ez Anya Orloát, mint egy lő
fő, mint egy Világi Életet. Alszob Orloátba kirtulm lő
tatund itt lőebb vagy nagyobb fényle, mit a lővilem
s meg lirteti, ad, élm le életünk. E ha a nagy világnak
vagyunk ki jelet nagy Emberei, vagyunk hőrei, miért ne
lehetne itt is? ha vagyunk ott nagy tettek, miért ne lehet
ne itt, állunk is? Találtatnak, fúntagy, mint a nagy Világ
ba Politikusok, találtatnak vakká, embereket, költőket s tők
ma, ok, leg alább ezerte más itt, ki lőnt. s ha a kirtvilág
a nagy tetteket Emléket emelhet, a mohos felsőlényvíg
élettelen homályját meg onentöl, miért ne lehetne ott

46.
mü is? Ekkor ne hagyhatnók fel nevéket, tetteket
a kélai, kirtlőrnak, alai büszkeségűt, alai büszköt
ut, azolnak, kirt mő kirtent. onest meg ei de
a kirtos kirtjant lőnt ki ragada őt.

Ilyen nagy vata kirtant Kanyaró Pa
leppen egy édemelne lőjára Emlékelet
pompái vőtt. De ha ezt nem lehetett, ha nem
is oda, hol ugy is csad mő e, mernt őt, eme
itt, itt, a mő kirtent. Emléket kirtantba.
meg enged boldogult lőlet. 'Nem, nem kirt
mő kirtette Emléket. Élig Emléket, a leg
kirtosai márványat vőttől aron kirt, s mő
becsület édemelté darabot, mely el öröklé a
lőre kirtantant. Reményünk "Darab"
Olyan Emléket, mely meg áll, fen kirtet
tőrt, mig ez Orloa alni fog. s nem enged
kirten Kanyaró nevet a felsőlényvíg p
vat beleptetett. El, - Kanyaró Pa el örö

Kovári Jós

Emlek Beszéd Vargyasi Sebe Pál fölött

felmondását 4. April 1837.

Mind füst? mind csak füst? így egyik elhűnt-e
egészen.

Mi az Ember? Kérdi egy Profeta: "Kér em-eni?"
Mi az ellett? jobboldalról nézve valyon nem egy
fingás méltóság - látszik a Londoni Természet
mely az Embert munkatörő; a' nap az Embe-
rül Jüvel a' Hold a' Napról világoz? Tölcson?
hogy az Embert az éjszakai mersékelye. a' Ja-
vap az élők Flankát a' földöl ki költi a' nyu-
nveli, az őf. erleli is illetve az Embert att ve-
sack, hogy azokból jelen att pengesen elhűs-
nek pengesz a' Természet állapotkal az őf. hogy
azokkal az Ember magát segítse, Jes lelkkel
Jesét kaplálja, a' Hegyek gyomrai szűlik az ma-
nyos J. exüstöt; a' Tengeret feneki Termék a' drá-
ga kövek, s valyon mind ezek nem az Embe-
rül vannak-e? hogy pengés méltóságban magát
helyezesse -

a' levegő

a' levegő. Jü, Vü, Jü az Ember elköre szolgálhat;
egy kovács az egész Természet az Embert van Teremtve...
De látszik az élők Baloldalról mi legyen az ve-
lőke? melynek van skeme s nem lát, van lába nem járhat
van Embert skaja s nyelve de nem szólhat, van kere de nem
dolgozhat sejtíthetik s vagy sem; hiszem ha ilyenek nem len-
nének úgy elhűsöment nem szokna úgy en nem könsle-
millekben volna ily skomom helyekben magam helyhez letni-
ugy az iskola egy Jaggal több volna úgy az olvasó Jai-
saságot Nehai Vargyasi Sebe Pál nem kissebítette
volna a' ki munkái Jaja vala másfelé volt le folyó
alatt. Így az ellett Baloldaról nézve nem egyebb mind
lelők nélkül. Jes.

Az Inséget az Embert rökön jönnék, az evék
Jöltivel azok is nevednek míg még érkezend a' mar-
Halál mely ma a görbe Partis? holnap holnap az vira-
gantz Amanitis folytga meg - így az Ember in seget
köst szűlelik s nevedek míg véletlen a' morshalál
meg fojt - így beletlik Marilius azon monda sa mit
Beszédem Vargyasi Sebe Pál fölött
Mind füst? mind csak füst? így egyik elhűnt-e
egészen.

40
Manlius szerint ebbe az Embernek nem egyéb =
mind jüst s eddigi szavain is azt bizonyíták; de ha jüst
illünk valami észlelő csak evvünk mindnyájan pedig
keresztény Embereket azon két vagyadással bírtuk előtti
Mig élünk boldogok legyünk: másodszor - Hogy hol-
sunk után üdvözüljünk értékül való eni nagyon
egyszerűen legyek kedvezők; - jézelmekkel vípa nem elik

I
Sélkünek csendességében testünk egészében s vilá-
gi Javaink birtásában áll minden mostani boldogságunk
mind egyik pedig vesztelében fogor pedig csak kököl
mind addig míg az Ember nem jól nem találta a
Jársaságot is ez által egy Jéke nem lett, s már meg ki-
ványa ön hivataljában is sorsában neki meg aljón-
Tagyon azon Testnek feje, Nyaka, vagyunk valai derék
vagyunk belső külső részei egy sorral nem eső s ala-
donab' Tagjai melyekhezül mindennek a' maga
sorsában meg kell állani csak az Emberek azok
kik nővisekben rugó loznak, kik a' sors ellen ki-
vörnek - valamint egy lagnak skülsége van ma-
Tagra; hasonló skülséget kölcsönöz a másik - skülsé-
sége vagy on a' sumnek a' lábra hogy ölet vigye,
látanak a' sumre hogy ölet vezesse, - a' skülségek a

52
skülségre hogy az ő gondolatát ki jelentse; a' skülségek a' skülsé-
hogy ölet elerintse; éppen egy vannak egybe kötve a' Ja-
dok is abban a' kékelt Testben; a' mi l.: a' Jársaság; le-
hall a' is egyik a' más meg nem veheti a' márnak
nemes ő' voltál nem irigyelheti. s minden sorsotik
ön sorsával meg elégedni. lehet a' sors látszan a' jüst
haljon - az elme gondolatán s a' skülségek skülségek a' jüst
dig járjan. Egy Plöfát plantálók, ha lefektet példaul
előlebbe; testnek annak apró s nagyob fölébe s
közvet gyökerei. testnek apró s nagyob ágai ebben az
ag nem panaszol a' gyökér ellen hogy ő' mell nem
rejtkeztetik derék előtt fölébe, nem az apróbbak a' na-
gyobbak ellen; hogy ő' mell nem rejtkeztetik annyira
kiki meg elégedik ön sorsával; egy ily fa egy Jársaság
mi panasz a' gyökérnek az ag ellen az apróbbak a' na-
gyabbak ellen. Just a' kövér gyökér ha nincs senk
éreltő' ágai mit egy nagy egyesület ha nincs senk
annak szabályai; - el sorsad a' rőld ag ha nincs senk
saptáló gyökerei; - elbontik egy Jársaság ha nincs senk
telkes Tagjai; egyúttal egy erővel ezeket nekedre va-
lamint egy nagyob is kisebb s gyökér saptáló a' jüst
valami kppen egy nagyob is kisebb levit elvett a
lat. Egy egy kisebb rangú Embert éppen olyan
Tagja lehet egy Jársaságnak mint egy nagyob

53 Targyafi Sebe Pál pedig az olcai illektől kültombózi
ugyan azon egy helyre u. m. a' kövön sígés földi Anyának
júlának kebleiben - hova mi menendők vagyant -

Micsoda okot mondhat most halandó mely mi-
ad Iulodon hivatalából fő cselekedőre ne kövön adhat.

Sardag vagy e? elég Sardag volt Salamon s tudot
elni garázda'garát.

Szeginy vagy e? tudot ama Szaraplabei aprony

elni Szeginy sőt

Szép vagy e? elég Szép volt Venus s tudta ő Hón

Apronya magát neveléni szépsége által.

Teszed alacsony? hímem elég alacsony volt Hauer
s mégis tudot elni szépsége mellett.

Mind ezek bár mi Salaydon'agok kal fel vol-
tak ruháva mind azon által eljúlának a' földi Kör
anyának keblei; a' mely éremes eslekedéssel
bírtak a' kép vést a' földi madai orájai júlamo-
kat ama St. Igek Szent. A jók júlalmul a me-
nyek orpát s az örök életet a' Tünnöföt a kar-
között nyenik-el.

Ellünk hasonló egy Romoni Pálakhoz
hol kültomb kültomb szerepeket jászunk a' hol vigre
mind egy helyre gyűltünk - degy az lá az Szegárat
Szeginy a' Sardaggal - Töle az Okalannal - ellünk
a' jálak darab mik vagyunk a' Szadok benne egyet
kettőt fordulunk s azal elhűnünk.

Et mi kép jászunk a' júlalmat a' kép nyenindjél
egyfin alatt jászunk

Abel is Hain jót Abel roful Hain-
egy skén alatt Szanos is Szalai jót Szanos roful Szalai
egy skén alatt Szakát is ama Szadag ki art velle hogy
Szadagsága s Kövönfői roful vit szerepeket hiányát
kipótolják nem Szalai ő ama Szak verset.

Non facit egregios purpura picta viros.
Mind ezek csak azt bizonyítják hogy a' mint velünk
ugy Szadunk a' mint a' harst alatt magunk kol vifjút
ugy győzünk vagy győzelünk - a' mi kép Szadunk a'
kép nyenjút a' Szadunk mely a' földön emleket for-
málva emlektünk minesenek ugy elhalunk, - de ha
emlektünk vagyunk ugy halhatatlanak vagyunk -

Non estis vira beceris figyalmentekkel end-
mes Szadunk Szüleketek - mert minden Szadunk onend
Ellünk a' hogy mulik ugy enyefnek hanem legyünk
arod hogy ellünk szűk körében a' mit is mivelünk
ugy miveljút; hogy nyenit, hirt, ei emlektet hadjanak
eslekedelünk magok után -

Peldaul adom ei miket rövidesen a' Nehas Sebe
Pál jorán eslektői eslektők rövid rajkat kenek
csak 18 rövid evelig derjed. földi elke ki 10 evelig
bikeri jorára volt Szadunknak ki 10 evel
le

lefolyda alatt. masad evi philosophiaig ter-
 jefti tudományát - jóránom folytatta ő
 minden hivatali könt meg az élet követ-
 lenni nem vált előtte - kedvelenni vált je-
 dig élve állgának a Nehai Vargyasi Sebe
 Mathematik elhunyta után - Sirályak őt jó
 irakla rokonok barátok s veretett jóvá Test-
 veretük hitnek vigasztalásul csak azon pa-
 raum nyugtam hogy elnek jelesei elmenek
 s azok után el s nem hall meg Sebe Pál
 Sepallot. mai eni ezen helyről nyugalmat o-
 halgva se neked esendesen nyugvonat s azon
 tavakkal vigkem eni föltöt s mondot
 Endek befűdém mit gyakorla hallék nebe-
 gö a kison kezegni.

- " Isen hozkad mind örökre se könyhula lájotnak
 " völye - Oh! se haladallan boldoglatan föld -
 " A Düngek mind ngy moruig nek lak helye -
 Elmondain.

Képzeti Martonosi Sebe Sándor a el mon-
 dotta aqy 42. 1837

Dehözöntö Deried úfegyzői Hivatalba

Redves Darcim!

Vol, is a belölle folyo jegyek azon jórón
 találmányok, melyek velünk az agg történetek,
 az emberi tapasztalások, fölfedezett talá-
 mányok és igazságok, elöbb fázra, hízra
 sörögmenre sive, utobb a legválasztott növény
 utolsó metempsychosise, vagy hogy emel le-
 ket ne tulajdonítsuk utolsó metamorphosisa
 jegyze, tartalmeg nekünk, -

A Volbol lezárva szinesle mätza, tucarja a mai
 Döleselledökhel, hogy Sanctumaton is Traly
 elyok gondolkodni kezdett, is ezen pályán tündök-
 lött csillagokat a Vol kimultat. -

A Vol gyönyörödési a legújabb Dallas Home:
 ros kéngeseivel, - a Vol hozza meg a fa-
 ragonak Phidias vöröjét, a Had fának
 Uissess mutat példaut, s a henge buján az Lait
 is Phrinet emleget, sat sat: s mindezer
 a Vol jegyze fel öreg Herodotopol a mai nap
 leirjaig. - De mivel a időt ősel el mulass-
 tott

tott képi festéseit, csak az utóbbi phantasia, vagy igen paragon, vagy igen dragányul munkáló kéze foglalta ki; melyet az eredeti: Sigtől távozott ember nem ledeszt szeretni; mert homályosult képreli ereje; mert nem társ a légybe Jupiter villámokhoz soro kéze: it, melyekkel azokat levasztotta. Nem képzeltet a Habbol feldagadt Nymphae, is nem tudá képillantani a föld kitértéi: sraján, a fenelel sötét komorulat urallodo Jovénig, a költeményeket inkább a nyelv, is kövénhető edeték nagyságait bámulá, a meséknek híveset híven, is csak erkölcsi változást vagy képi darabokat választ ki belőlük.

Emléke a' mindig tanuló ember: Ség, igazságos naplót akar hagyni utódainak tetteiről, már majd minden Homér s ezekben majd minden Róza vagy Róla kap: nu tanaság, tudatja léte kévőlti tagjával, sőt meg az egyetel is övével.

Mű is mundaíni, tanulni, és mivelődni ké: Tekint Szent alakunkhoz, erre verőlt leptein:

(Rex)

Rex, haladé sündar, vagy álmos kenyőle: Sün Rex, híven alajur a melléssel fel: jegyzni; de jaj azon naplonak, hol ezen utolsó azok heveret a Tala; mert olyan az mint Lypor, kivül csak emgy: lehes irni "atad".

Szerényen vallom meg itt, hogy mű is többet teherenté valamivel; melynek ki fejte: re, ha feltollitanának Daráim: csak emgy: felelhetnék saggatva, hogy, alluamundfel tudományos rőrléseket, fejteit ki ered átal borul ismeretint, — — a csinos veséle: Deit Fei kerepsit kövénke — Ség több rő: lely tudományos esmerő: levin, nem csak mindentől valami, nem csak pseudo foly: histerek: — mert több nyomosom s amlo tin: lelt, — több vizsgálodo lélt fejteit ki. — Mű: Képvél minden Parvaság béli folyó irasba, vagy ha nem leg alább pöröljűt ardat, hogy ne kinelemttefsened a tinn alorod

Néma felok

Néma falok tacitus consensuával meg
 elegem; — tanuljunk közösen nyelvet,
 és egy alapiskola pénz vagy tisztele-
 teli díj a legjobb fordító vegyes-
 talmul; az eredeti Dolgorouk tábo-
 rozó alapítványt igyekezzünk viszo-
 termi szabály és örökíteni, — a hangot
 és az arat vonatokat nemestől és mestertől
 töltetve hoztuk ismét Divasba, —
 az újságok olvasásánál, politikai,
 statisztikai és geographiai kérdéseknél.
 Törvények stb. egy rovat. Most mi-
 den birodalmak mely tisztelek és szónok-
 csat emigrat mondok még, legyen R. nyá-
 ron hangyát, ne legyenek télen marmun-
 telok, és magamnak ajánlom

Nagy Miklós

Ha a köz birodalom általán véve a leg nagyobb
 meg-tiszteltetés, minden társasági életben:
 Egy En' szerezte, nek a nem magamot erre
 szabau, midőn a' nem olv. Társaság' érdeme,
 Tájai szabau akaratja, letteje' s nem,
 bírálmából Társaságunk Elnöke'nek,
 a' Törvény' szabályai szerezte, válasszat-
 tau — Erre birodalma a' nem, Társ-
 ság lette, Tájainak elöttei, ki-je-
 gyen jörszattal állott erre edgye,ület.
 Olta'ra elött, akkor, midőn ritlán jelentem
 meg a' Társaság' körébe bironyos olto'ba,
 azon műhelybe, mely a' kére st. Raj-
 aga alatt Hittorsonint' edgye, s er-
 költi Tájai' s tanuló' Barátaink al-
 tal, Nyelvinél Nemzetiségünk Palladiu-
 ma művelésére alapítatott — melyben
 értéjeinket ~~stb.~~ ^{Közt} érdemeinket költi-
 se — Surtodaja és edgye, itje s ez által
 Intézetünkben a' Tudományok' jeje
 Mesterségek' gyarapítása; — az eddig
 mint egy teli álomba szunyadt

Endre

Erőlet föl-elevenítve, egy oly széles, nagy
 erőkű prágára szőlőszőlő, melyen nem
 vett vradó babát, hanem Ger a, mistar,
 Erőlet körött öröm, jöllet, Gend a, igazi
 Nagyság együtt koronárrak az vradót,
 azon műhelybe, melyben az indulatör
 szelidülnek, mint Keszthely szigonyjából
 a tengeri Gend a, az erőletöt simit-
 nak - az ember az ember közelebb vnyu-
 magához, elötteu mondom amma' bö-
 göt azon birodalom, mament díze, b;
 de egyfenn mind trhezebb a prágá, melyen
 járando' vaggok. -

Valóban egy oly Várprág,
 nar nevertetni llnökevé, melynek edvi-
 gi Kónölei fontos íkeltetűt s mely be-
 határuat valóban ammi neherjégek ki-
 zott - neu mindeu Aggodalom s tünösej
 nélkül dolog, - Ugyaniz lehet, egyen pe-
 ron vnygátat alá vetve, azon özinte
 Vallomást kell-kerneu, hogy a Nm olv.
 Várprág Dolgai s Feladatai intéze-
 beu egyfenn fapartabattal neu díze, radhe-
 sen! -

De még

De még is azon igazi s joran miveltegi s el-
 telmi szabad, az heitveu Keblemet, mely neu
 semt állo rendet felforgató; hanem olyan, mely
 az ember méltosága föl-éberedjére, erőlteti s
 itelmei valóbanah ki-miveljére el-mulhatatla-
 nul szűk, egy - s melyet erője tellegit Nm,
 olv. Jánajagunt alapított, a Tudományok
 langhevi Kirtelöt, kik az 1834. é. é. üte-
 fel olv. Jánajagunt ültözék, nem saki söt
 mindeu az utammi kelle, Vagjait s jánfog-
 it; mest tudat, hogy a Tudomány oly királyi
 prágára, melyet midőn a föld királyi föl-emel,
 meg-mylit elötte a földnek King, Kebele - pol-
 gálatjára indulnak az állatoh, kebbeu
 vititana' a növények - oly baj, Verrö az
 ember Kereben, melyet az o föld Kölseit
 sirjokból fel-költi, hogy fölölt oktataj, vnyu-
 olyan s Kertori Kirt, melyet a nemreket gondo-
 latjaitat, egy májpal Köhlet, s el-mondjau aro-
 kat meg az örökke valóagnak-iz, Tudomány
 inga a vnyo Neme, Levelet - e köti vnyu földün-
 ket a minnyel i, mintet az Jellemel -
 oly Vrágot a Tudományok, melyek egyedül
 a Szabad, az lej Kőreben leterhetet s fejlt

herceg-2. - Gak er kevitvei Kelemen, tista
 Prinsdom, ha neu mindenli Varakozaja,
 naly meg-felkelhetni - ammyival; inlabb,
 mivel Latom art, hogy a Varajag Nagjaiban
 a miveltejre valo helyo Orton - az Or merete
 gardagilagani Vagy, sokkal nagyobb, valamin
 a mivelte nemreter Interetel felt valo toterve,
 -i, mint Varajagunt alapitaja elott, mely
 heo burgalmat nevel ariz, hogy Tudomanyor
 Molyassint is Hithorogint Kiorul a Tudor
 many or burgo Kedvelli is Edgesulekint
 rapitajal, teljele parifogolalt is fo toterve,
 vala az allalant igargatai formaval meg
 edgeto birto irany adni - is ime eppen ez
 K. D. Kulca annak, hogy mint a jelenig sei
 setten vinyzib. -

Ortoz iranyatalt alapult Varajagunt
 ki-turott Celja Kevu a "Mivelte, eg. mely,
 nek egykorei: olvaja, iri, Kironatok, forditaj, R.
 i oronok biralata is Stavallj - tud, eger
 itt az Edgesulek - kolsoni is Cuzgetlen let
 ventis is burditaj a munkajagra, olvaja, iri,
 mely tukore az elenel - igargajnak - szabad
 sagnak is tarhara az elihalado mivelteinek

is Tudomany

is Tudomanyunk. -

Yorabba: mivel ning, sebb is lette, ebb
 foglalatot, az, mint let nyilt eru, neu fellegerben,
 hanem itt a jamber földön halado Embert, va,
 lamely endek, fagyat vitatni hallani - egy rit,
 ka kellemu Dolog latni az igarat itt lamogat,
 vei ott vedelmere, hol beidgatt turret egni,
 hol mennyei fenybe ragogva, fellegerbe rejteni,
 mig vegre a meriteken dijreh lpi fol jo, lat,
 gor, mi letet euelo Dolog er! de valos. Nem
 is gytoreken ket eubert a vitat, uszaga alatt
 egy majjal mintegy seube szalni - egy is a
 majik ellen indito beredetre ketni, Vegre
 semit sem vegerve, butabb is votetebb keprett,
 kel valni el egy majtol. -

Azerit K. D. Semunt elott tartoa
 a Torvenyek Szenteget, soha zettcintben is
 Szavainban az ittendijeg Kiorbot ki ne-sejunt,
 ha art abarjult, hogy most sejtado Varas,
 gunt kore oly hamar set ne bomogot, mint
 folbredhintot az alom fellegerbarak, ugg lejo
 jund ide a Varajag Korek, mint a hol
 ar avar

az eubénjéj' nemtőjének olta'rai valamit
 fel-cuclva - írjuk ki. Veleintől aron magva-
 kot, melyeket ingy'sej - gyűlölség - kével-
 sej - hírelledé' oly boren' hintegetnek az
 eubérát' köre - mindenkinél van árnya,
 me'j - amatt' egy kishing, kinek a' nap
 feje letejét sűti, - ne me'gegyes egymá'nal
 árnyait, így bironyozon béle - arnyala
 őrendi. Tanaj'ant' követ - tünűb - el
 ha tarjain' ajkairól tan' felant'ol
 traval'j' találna'j' felénk vörsűltni - kűl-
 nözön gondolataintol, tanal' má'gaintol híven s
 felidőu köröjűb - őmereteint' kűnsei legye-
 nek köröjűb. -

nek köszönöm. -
Tisztelettel V. D. orau hitiny
Egyesületünk, mely aholánra nem lehet
után egy szép világot nyitni föl, amely
val-ig inkább önmagát és a leendő
élet, mivel nem a nagy áldorát, hanem az
áldozó és annak lelki akaratja részvénye tárgy
Egyesületünkben - birtok nemünk és gyámlat,
hatunk. Keblünk, hogy nagyra ismét
nemzetünk sebes, leje, eittől megrise nem
maradandunk és mivel ez egészen a
János

Yai, azaz Lelle, Yagjaisol függ, egybevált
emvel Lelle, he, s e g g e l k a t a d j u n t e k e p
p a l j a n, m e l l y e t a k e t t e m e k ö r ö h t e m l o z a z
v i s z a i v a l k i n t e t t e k - b e. -
O r o d i e t a l m e g m e g e g y o r e t N e m z

Engedjétek meg meg egyetemes Nemz
 Ajab! kedves Barátim!! Bizalmatokba ma,
 gamos ajánlom ~~am~~ ^{ez} a hajót!
 Adja a Magas Istene, hogy

Adja a Magyar Nemzet, hogy
a mind inkább derülő felvilágosodásnak, Akar
tereteket szende, s bontakozni lásson
ralja meg nemzetünket, hogy a költőnek egyet
sík, a törzsnak elmonditja s a dolgot kétféle
felfogása nemzetünket, a meg társadalmi
előtti dísz s nem, Ország nemzetünket
a polgári létnek s műveltségnek magán
sabb jobbra emelve !!! Maté József

10.

Itt lálok egy szerelmes fiút ábrándozni kora' tót hálat-
lan indulással, amek egy mást tudományos bujni;
s in az első hamarek' szell is, mel' szerelmese' ened pirit
elnyerve minden boldogságát a' világnak öveinél vili
amok sokat farad' szikzadok' mig tiad egy' vil' sordot
egybe' fűzhet, mellyekket a' világ elött meg ne fűgye
magát; az első egy' vil' vied' te folya' alatt Akye su-
retmese' annya' s mágyerekkelé' boldogságod; ama
alig' szűkhele' egy' vil' tiad, melyedél' jól lepihet vilá-
elibe; de má' meg' halhatatlanod' az első vey' utó
bírony' on' egy' vil' elöllet' velen' in' ar' talp' á' tót' halho-
tallamát' kine' munkajét' talp' á' tót, nem' jedsig' ho-
land' embere' hely' az' elöllet' emellettél' in' mind' tel-
tóned' szagya' az' elöllet; de nem' iteleje' ööl' eadéle
vand' mellyet' a' jövö' ror' elött' halha' tallamukja' magat
mison' egy' fialat' in' röl' talp' á' tót' ne' at' kalmoz' kame
háram' inje' eme' szavail

"Kine' övündjén' fialat' in' minkat' kine' ohajha' hog' az' öp
"bajnok' minkat' nyomokba' lepi' ve' jöl' ne' halad' jának' hog'
"arod' minkat' vettükre' jeny' berdel' vepere' kom' á' tót"

Erőem' Halg' a' tón. Szerenksind' vand' aron' in' röl' utó
mellyet' társas' á' gunk' bái' söt' övö' minkat' vól' ne' jepsé
mig' nem' in' nepsel' kile; s' mör' elöl' tón' rapsé' mard' á' tót
Sejto' elöl' s' jöt' tón' vren' in' röl' al' kalmat' fander' rón
Társas' á' gunk' agin' beried' en' folya' alatt' egy' szerelm' hára
pár' elöl' tón' al' kalmat' minkat', mig' ut' tennem' jutal' minkat' kile
fegyelm' berdel' ho' jeny' jén' vey' munda' m' nem' mell' talp' á' tót
in' röl' vey' mell' talp' á' tót' ligen' fegyelm' berdel' jutal' minkat' a' -

Előben' egy' Háza' pár' elöl' tón' társas' á' gunk' m' kippen' al' kalmat' kile

Elmentek' nek' sokan' társ' velen', hog' mi' ripsen' egy' háza'
pár' elöl' tón', ki' elött' a' vilá' g' társ' a', hol' háza' s' háza' vren'
egy' form' á' gunk' munk' á' tót' kile, hol' nem' egy' vil' bará' tón' bái'
in' nem' egy' vil' társ' á' gunk' társ' á' tót' kile, hol' nem' egy' vil'
vren' nek' kenne' vil', hakt' s' tót' á' tót' kile, s' meg' itel' ni' minkat'
arod' vil' társ' á' gunk' társ' á' tót' kile, s' meg' itel' ni' minkat'
röngy' - - elig' egy' társ' á' gunk' in' társ' á' gunk' vilá' g' elöl' tón'
jé' az' s' ha' il' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk'
vil', má' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk'
minkat' nyujt' jövö're' hog' jé' jöl' gail' bót' á' tót' társ' á' gunk'
kile' le' bót', röngyü' társ' á' gunk' jöl' vren' tót', s' ripsel' raktót', kile-
mel' s' it' talp' á' tót' meg' társ' á' gunk' társ' á' tót' kile; jöl' lehel' it' egy' vil'
bará' tón' nem' társ' á' gunk' nepsel' bái', vey' ar' társ' á' gunk' hog'
má' szű' kile' s' röl' sok' á' tót' kile, s' meg' itel' ni' minkat', nem' társ'
vren' bái' in' it', a' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk'
neps' in' minkat', társ' á' gunk' s' egy' társ' á' gunk' társ' á' gunk', it' egy'
vil' bará' tón' in' bái', de' mi' társ' á' gunk' minkat' társ' á' gunk'
elött' s' tót' társ' á' gunk' s' társ' á' gunk' in' minkat'; vey' arod' minkat' sok' á' tót' minkat'
jöl' egy' társ' á' gunk' meg', hog' ne' hakt' vil' de' bái' társ' á' gunk' in' minkat'
jöl', hol' társ' á' gunk' társ' á' gunk' minkat' minkat' it' hakt' társ' á' gunk' társ' á' gunk'
s' társ' á' gunk' társ' á' gunk', minkat' egy' it' neps' in' minkat' társ' á' gunk'
minkat' társ' á' gunk' társ' á' gunk' s' társ' á' gunk' in' minkat' minkat' társ' á' gunk'
jöl' neps' in' minkat' társ' á' gunk' társ' á' gunk' -

Elöre' bót' á' tót' in' minkat' s' felle' itel' minkat' it' társ' á' gunk'
de' meg' társ' á' gunk' társ' á' gunk' egy' háza' pár' elöl' tón' társ' á' gunk'
vren' al' kalmat' kile' jöl' minkat' s' társ' á' gunk' társ' á' gunk'
gy' eröl' it' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk'
háza' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk' társ' á' gunk' -

Harmanja Tarkunt a' mularony saglot meti fudjut ant ha
a hasban nem had utan jukunt a' jodi. Ie anyanad bekle
on vaggad jund feiy utan. Iud manyotba eranyeser
ketunt a' nillatit; a' Iest anyag korra len a' fudjut vi-
jaba merit de a' lelek veltit. Iet idomja a' kahalatka-
ieg lejkit roroi fot. Iudom art midon Cesar is zason at-
maban flurur ee erenderen nyugreit fel dalt kaja de
gaband mest gyalosla monda o' nem alond lenni Cesar
mest gungl bairony marvany falcit kender etel mtri
jol fedrette meg Horatius

Sapius ventus agitur ingens
Pinus, et cetera graviores lapsu
Decidunt turres, ferruntque summas
Fulmina montes.

magor fenyit tornyot is eluk orkamonat.

Le buu e nad erat halomra omolnat Antigonas
art mondotta a' leg fenyeret melkorag leg kerkus
srolgalt; jotiun leg karkotta job' erender le'ellat homo.
Ien felienni; mind erer gondot szaggatva bairony or a:
gion - Claudius nero el melle mondani a' vilag kerem-
fuitol fogva minden jo fujedelennel nevit eg gy in
fejide lelekete isni; magy doleg is meg fedrette volt
eg jrogany maga ar Isten u' letihetel mindennel. eg
vaggund mui falcilund soldara vil olvaraire nem
fogjat mellatni rönyvündel, de ereret ug merzish
mind Claudius nevit li' szembe künöleg art mond. hogy
fujedelenn jo nem let vone, falcilund igas gyalosla vil.

27.
Iott nem meg di kereket nyerunt; de ar roroi i' nrol mon-
doi hogy nem mindennel letihetel - eg rönyon felydeleny eg
be mar adunt, hogy est let kereklet eg kereklet egy erivel
murdalni i' a' meg kereklet kereklet kereklet kereklet -

Lalhapd a' vilag fujedelennel meny; hanyatte-
kereklet van egybe roroi eg fujedelennel etele, valjan
arod vi' faredorai mit e' munda roroi vel senvedend
fel kereklet eg fujedelennel vereklet etele, im kereklet-
lanitva van kereklet, Ioni job' vira eralate i'
vagy munda allat; ar elio aldorattal i' elianthaggal ja-
kul ar utoko olvarai fujedelennel munda kereklet kereklet
mellyetol kereklet - ha a' fel kereklet munda kereklet
leg boren fujtem fel vagg is innep melkoragat nem
meg felydelenn kereklet remeltem i' kereklet hogy ar al-
falcilund el munda kereklet kereklet ar utanrom kereklet
Iondol li' kereklet -

A' faryeieg korra vira kereklet. Iurembol okajha
a' munda kereklet eg kereklet meg roroi; legy is
Ioni innep minden kereklet kereklet kereklet kereklet
kereklet kereklet kereklet; mely soldara a' munda kereklet
vagg kereklet kereklet kereklet kereklet kereklet kereklet
munda kereklet a' lot kereklet "Premeny - elmondan"

Sebastianus

ugyan a cíeróval szolva, nem kevesebb
 a község aranyáért dűlőben felszára.
 mi minis ake alapítani. Nem minis
 eke a dicősig, mient csak egy pa-
 rang, amj sűdri illik, hogy megmu-
 sátszik hogy el meg a sanaraly, s hogy
 fonyos, e dicősiget kérsék elgyűrt s
 nyolbiteni.

Megörzjűk dicősigünket, vagy
 örömiünket, vagy engúrűk nevesen
 meg elegűsnek, meg csak velünk
 is, kiknek mai unokáink s ham-
 vadrak, meg elők minen apránk
 kal, ki algyani bű egy segla de-
 raboskaval járulánk. Meg men-
 mest magunkat ugyan ferkely
 kövültelken, mivel a kor. alla-
 sult e, a haza paranc, lának min-
 dent, mi csak ezkörű valánk. Meg
 mest szűtűsnek volna, de akkor a
 szűnűslen időben bekődűges a
 honfi lában, s sokkal kesőbb, a ki-
 müllem dűsra szolga, s jűtűk ki.

Meg engúrűk meg a gyűmük a szűslen övű.
 meit, sűtűk kűfűk, e, s ha fel kiálunk
 a szűsraival. Aldunk szűnűk, hogy minen
 valasűsok kövültelkű a haza szűnűk
 vűtűk. Övűndűk mi, bű nem tűtűk e.
 gyűbes, minis megmutatok, hogy usodánk
 lemmi melook lehtűnt, bebizonyítok, hogy
 mon, midűn megfűkűtűk bű haczűk szűsra-
 dűk vűre fűntűk, a kardűsűma, a szűsra-
 ke, a gyűtűsűk a szűsra vűlűk fel, s mű-
 ügyűsűnt szűsra a szűsra allosmű-
 kű, műlűk algyai vűre kardűsűkal
 bű, műlűk algyai vűre kardűsűkal
 jelűlűk ki - meg műsűtűk, hogy ha a co-
 szűsra haczűsra fűntűk, a szűsra haczűsra mű-
 ki kűlűnt, bű lánok a szűsra: vűnűsra
 elhűlűsra szűsra szűsra vűre szűsra szűsra
 kűpűl kűlűgetű. s hogy bűntűk, el a
 szűsra szűsra szűsra: hogy szűsra bűntűk
 bűntűk s haczűsra haczűsra lemmi a
 haza s szűsra szűsra szűsra.

Monjűk le minen igűyűntű, műl
 csak szűsra szűsra szűsra, szűsra, mi-
 kű szűsra nem alhűntű, bű mutatok a
 szűsra szűsra szűsra: hogy ki ne szűsra

79

sagadjon, a nemzetiség, a magyarok be-
csatolt mikor mai bemutató, a kor
kellem ajánlat engedel, mikor el-
re nem állhasant; mert nem mi-
gyant az elvok so. Szinte tan utoljok
kik gyenge se merem nyitni a kora.
nak bemutatnak. - felkelti ever schenid
miolsa a magyarok ibrenden ked. i
nyan mit tessz, koldai ibesége bi-
kora laia? - mikor per. i, enged mi-
a miels Szabadban felleper munka.
vial. mi tessz, koldai mind eddig, meg
gyozide elmonthajuk: semis! de deen
mij csak utanzunk! Legyen bai rag ad.
pint halas a magyarok, seninek
hogy nekünk Szabada magyarok fel.
kialtanunk. vagy jobban megmon.
dantunk hog mi magyarok vagyunk.

Fogad' Maxim par ang. áldi:
Zassunkat! Nind fel könyvvel ango.
nyelven írtunk abbant hordand, ango.
nyelven mi, szoknainakhoz, az ut.
pád dic, o nyelvén áspán' unokái.
hoz - Gyöngyei, homály, az' d. b.

50

80. Csai meg, messz mi csak most tudok meg,
hogy kévint nemzetünk is határolt vagyon,
csak most tudok meg, hogy mi nem boma
vadászi vagyunk, hogy nyelvének vagyunk.
hogy nekünk is vannak a nyelvünk ma.
gy árul kell beszélünk; csak kévint tudok
meg is mi ertés nem tudunk jól nyelven
élt anyánk!

Benyinjuk megveserint' Kallagas; Laj
minket, kebleve,իրեն մից գյերմեկեւ
vagyunk, csak hogy eddig nem ismerend se.
gelle. - Ne neked gonyor al piciny aldora.
szakra, onera ak mindekkor. Egyebet semmi
se kívánunk csak hogy ismerj gyermekeidre
ismerj nyelvedre, és szívedre.

Pentki se kövesszjen sehas söbber, min
 eli, meretess, klig j'utalom leend, he men-
 kes i, kolantat fremzetinek i merend a vi-
 lag. He hizelegjünk magurnat a kordo-
 vi felöl, onest Remenyind minides lapi on
 vassag betütel onva, hoz iffak adak. -
 he hizelegjünk magurnat a kordo-
 vi felöl, onest Remenyind minides lapi on
 vassag betütel onva, hoz iffak adak. -

Mli elõri lebuca urnaim, kes saj. ...
 Hafi Jany is Prigeti Iovanneti ka kirkoi.
 nitem ny ilvanat am, akko. uz his rem or egea

Tasasag ismeri nyilvanit am - itz drak
 nak periz keijunt aldas i sikers
 paliz agikera fenez lepisire hog o ma
 gya nemre denun as elne svennek.
 Biki, egyenre bizon Tasasagunk
 hog nekelyen pisulnunk o muls nag
 saga elis. Aldaz a nagy Hercegek
 usz Tasasagunk o angyalara. Istig
 a nagy fej felmeire!

(1) Sakab Nek r. Tag által dravaltaton a Remény
 ünnepén.

Harina felett az ég
 Remény lebegve állt
 Kugyotól keltetve
 Nagy drótt fidegült,

A drótt tanúsd
 Fuvallma jönnel
 A hon lakóinak
 Gond árja önti el.

A hon a honfiai
 Abakma kettőzöt
 Honiggy sádalma
 Errelni kangerőt,

A hon a nép drótt
 Zajongott keltet,
 Keltetben keltet
 Szabadság irretet.

Az alvó biz, harár
 Föfárta almi ből
 Fenyű fejett erred,
 Nyomok fajdalom ből,

A népetek drótt
 Atkida krentet
 Fér üggy, halmi mag
 Munka drótt embere.

Az a minn a honba drótt
 Mindenki labeng
 Utánna drótt örök
 Előre feny dereng.

A hon drótt
 Keltetvél, örök
 A az ifjúk kevélt
 Lánggal fogadta őt.

Korrellem, áldva legy!
 üdvözlend fogadta,
 Mindenki drótt
 Egy gondot, örök.

Az a drótt nyugton
 A kedvet keltetve in
 Szamondra keltetben
 "Remény" virága nyílt.

Remény

"Remény" virága
 Nyíltat gyönyörűen,
 A határ szamondra nért
 Keltet! a drótt neli,
 A drótt minden jobb rebel
 Extengve krentet,
 A drótt hallgató drótt
 Harántat ijtene

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Nagy év merült alá
 A muls keltetben
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Az a minn a honba drótt
 Keltetvél, örök
 A drótt hallgató drótt
 A drótt hallgató drótt

Szöcs e Hárton beszéde, melyet tisztelt
kedésük alkalomával Lendvayné asszony
nál mondott, Junius 3^{án} 1847^é

Tisztelt asszonyság!

E pillanat azon kevések egyike, melyeket
az iskola egyszerű polgára igen ritkán talál-
zik. Engedje Kegyelet fölhasználnunk a percet,
hogy néhány keresetlen szóban elmondhassunk
az idejöveteleinkre vonatkozó némi eseményeket.

Alig kezdett pirulni homunkban a műve-
szet hajnala, azonnal egin egy gyönyörű csillag
jelent meg, pompásan ragyogó, mint a hajnali,
fényt máiglan bámulja a két hata – és e csil-
lag?... e csillag. Kegyelet volt, drága nő! Egy nő
hangzott a két hazába szét, bírci k vízhangozát,
a Nemzet éljen – e taposvihar közt koszorúkkal
üdvözli, e üdvözli máiglan e nevet – és e név?
... ez a Kegyelet volt drága Nő!

Nekiint

Nekiint nem jutott a szerencse résztvevő
törvényeségekben, de köz örömben igen. Jól esett,
hogy a Magyar is bir egy Művésznot, és hogy mel-
támfalán tudja azt. Különösen dagadt keblünk
örvendetünk az elragadtatásig midőn hallottuk,
hogy iskolánk hideg falai közt is találkoztak
meleg keblü lelles fiatalok, a kikben a Mű-
vészet iránt fogékony lélek lakozott, e a kiki
meltámfalatukat állandó becsjel által kívánni
táki bemutatni a Művészet avatottjának. Ak-
igaz, nem volt az valami fejlődési jele az elő-
merésnek, csak olyan egyszerű, csekély, mint te-
hetségük engedé, de azon jó lélek, mely őket e
tettre bírdata, azon értelme, melyek a tett pil-
lanatában és után kebleikben fogamzottak, e mel-
lyek őket választott élet pályájukon is nagyobb-
ra kitűnőkké teszi, oh azok a gárdagrag min-
den kérésével föltérnek. Isten őket e tetteikért
áldja meg!

Kegyelet akkor bírcinket elhagyá de emléke
köztük maradt feledhetetlenül. Mindenki magar

talva szolt, becsült Hegyed nőről, mindenki
látni, hallani szerette volna meg. Eldödeink, ta-
nosdánkat ők is elhagyák de keblüket annak kü-
stőben túl se hagyják a férfinek, jónak, érte-
szivők nem szünt meg a tiszta hon szeretet
szent temploma lenni. Ereklükint szálla ró-
tuk, mi ránk annak szeretete imádlása. És a
nemes tett emléke, mely őket mint a művészet
barátait jellemzi az is főnn maradt köztünk.

Í kegyed köztünk sok idő után újból meg
jelenő, bennünket az igénytelen unitar. if. usá-
got látogatással mellátja, í alapítványi teszt
könyvtárunk szaporítására?!

Vekünk már több van a mi vel utódaikat
meglepjék, a mit nekik díszkedve elbeszéljünk.
Ez ha tán ajkaink gyengék, ~~szavaink~~ erőtlenség
termének: ott áll a nemes tett melly - mint a'
Hóro" mondja - minden Demosthenesnél sze-
ben beszél.

Valóban nem tudjuk eliggé híven kife-
jezni az örömet, melyet társulatunknak a hoz-

Zai,

Za' intézett tartalomdús levelke okozott. Ke-
 leinkben hála és hódolat legnemesebb érzelmei
 merültek fel, szemeinkben édes öröm sugárok
 mosolyogtak, és ajkaink többszöres éjént han-
 goztatának. - Ezután az alapítványról ör-
 veget a' fölvetélek szellemében elhelyezők.
 A' becses levelket maradvány emlékül évkönyv-
 einkbe iktattuk. A' napot, melyen asszonya-
 god társulatunkat kegyére méltatá, minden-
 ében megünnepelni határoztuk. Még egyet-
 kévesarnakunkat a' Kegyed archiepével a' pra-
 vatlan Juliviával szaporítottuk. Leg drágább
 kincsünk a' mit csak birhatunk. Ott függ
 ő jeles honfiaink közt, hogy kibleinkben a'
 mint Kegyed ohajtá, a' nemzeti művészet és iro-
 dalom iránt buzgó részvétet, szíjémet, jóient
 lángoló magasztos érzelmeket íbrelessen.
 azokat ápolja, s lelkeinknek a' nagyra tönk-
 vesre szárnyakat adjon, s hogy Kegyed em-
 léket késo' utódainknak is megörögzse, s hogy

Oket

őket is lelkesítse!

Ezek után fogadják kegyed tőlünk
egy lelkesült Társulat nevében a legformosabb
köszönetet, egyúttal mind örökös hódolatunkat,
át. a Hagunkat is Társulatunkat ked-
ves emlékébe ajánljuk.

Gothárd, Sigmundnak az 1852. évi Ujvá-
rolai és Septemb. tartott első Országos Társasági Gyű-
lésben Elnöki Szék el foglaltatva alkalmával az ol-
vasó társaságot meg nyitja Beszéde. —

Egy, egyben új iskolai körök állunk Külsőben, — el persze,
az az Ora közelebbi iskolai körünk utolsó jóllátatja,
it is már Seltünk is Testünk nyugalomára, járulók
jöttünk és kegyesünk meg látására Rendeltetésünk napot
idője is ki telvén, toten kegyelméből viszont minyájan el
jöttünk folytatandó ki tűzött célunkot — Szent a Cél
mellyet a tanuló Ifjúság élte tavaszát jól át-
votta, — Szent a Cél, mely felé, ever, és a mellyet
el ismét iparkodik, az, ki magát a tudományos elő-
haladás nem es örvényéről el tántorodni nem enged,
a ki elég szilárd áron mind végig a lehető ki képze-
lig állhatatosan meg maradni, — az a haza és Embertárs-
léhető jollétin működven leg szénségesebb is leg meg be-
csülhetlenebb tagja minden társaságnak! —
barátim!! Itt hosszú havi pikeni után a gondvis-
lési akaratából viszont (idővelhetjük egymást, itt e-
szobában hol leg Országos Választásunk jött, — itt ha-
gyor vala múlt iskolai körünk utolsó szervező-
doson le pecsételve érdemei eleink által alapított — és
után életéről életre gyára sodor, s ábrakunk, kapori-
toti Künyvtárat nem es egyesületünk, s imé a gondvis-
lési

BESZÉD-TÁR,

(1834-1837.)

R.N.R. TUD. AK. (CLUF) 3. SZ. KÖNYVT.

AZ 1306. III. SZ. RÉZIRAT (NAGY 4°) RÉSZ-

LETE, 1-87. LAP.

VEGE.